Τὸ προχθεσινὸν ἔγκλημα εἰς τὴν Βούντενην δημιουργεῖ πολλὰ ἐρωτηματικά. Ποῦ εἶναι ἡ ἐξυγιαντικὴ ἐπίδρασις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας; Διατί λειτουργοῦν ἀνεπιτηρήτως καφενεῖα, ὅπου πολλάκις προκαλοῦνται ἀφορμαὶ φόνων καὶ ἠθικῶν ἐκτροπῶν; Οἱ ἁρμόδιοι δὲν συναισθάνονται τὴν τεραστίαν εὐθύνην των;

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ὁ Ε.Ο.Τ. ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ μαγευτικὸν Δασύλλιον τῶν Πατρῶν ἕνα καθ' ὅλα πολιτισμένον καὶ ἐπιβλητικὸν Τουριστικὸν Περίπτερον. Οἱ ἁρμόδιοι, τῶν Ἀθηνῶν βεβαίως, ἂς προσέξουν. Ἂς μὴ προσθέσουν μίαν ἀκόμη ἀφορμὴν δυσφορίας ἂν μὴ ἀγανακτήσεως τῶν συμπολιτῶν κατὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ.

ΑΔΡΟΤΑΤΗ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1966

Τὰ ἔσοδα καὶ αἱ δαπάναι. - Αὐξάνονται κατὰ 6 δισεκ. αἱ ἐγχώριαι πηγαὶ πόρων. - Πέντε δισεκατομμύρια ἀπὸ ἔσοδα λόγῳ ἀνόδου τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἕνα δισεκ. ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν τῶν φορολογικῶν διαρρυθμίσεων. - Ὁ προϋπολογισμὸς ἐπενδύσεων

ΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΓΕΩΡΓ. Β. ΜΕΛΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γεώργιος Β. Μελᾶς, κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἔτους 1966 προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις:

Ἡ παροῦσα κυβέρνησις, κληθεῖσα εἰς τὴν ἀρχὴν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους, εἶχε ν' ἀντιμετωπίσῃ, ὡς γνωστόν, ἄμεσα καὶ σοβαρώτατα δημοσιονομικὰ προβλήματα, λόγῳ τῆς ἐκδηλωθείσης κατὰ τὸ α' ἑξάμηνον τοῦ ἔτους 1965 κάμψεως εἰς τὴν εἰσπραξιν τῶν τακτικῶν ἐσόδων καὶ τῆς μὴ ἐξασφαλίσεως τῶν προβλεφθέντων πόρων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μολονότι τὸ οἰκ. ἔτος ἔβαινε πρὸς τὴν λήξιν του. Ἐπίσης, διότι αἱ γενικώτεραι νομισματικαὶ συνθῆκαι καὶ τὸ ἐκ τούτων δημιουργηθὲν ψυχολογικὸν κλίμα δὲν ἐπέτρεπον τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀρχικῶς προβλεφθέντος ἐσωτερικοῦ ὁμολογιακοῦ δανείου 900 ἑκατ. δραχμῶν.

Κύριον, συνεπῶς, μέλημα τῆς Κυβερνήσεως, ἅμα τῇ ἀναλήψει ὑπ' αὐτῆς τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὑπῆρξεν ἡ ἐπιδίωξις πραγματοποιήσεως, εἰς τὸ προβλεφθέν, εἰ δυνατόν, ὕψος τῶν ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν πόρων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐντὸς τοῦ ἀπομένοντος, μέχρις λήξεως τοῦ οἰκον. Ἔτους 1965 δραχέος χρονικοῦ διαστήματος, πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἀπειλησθείσης ἀνατροπῆς τοῦ δημοσιονομικοῦ ἰσοζυγίου. Παραλλήλως δέ, ἡ μετὰ περισκέψεως ἐνεργεια τῶν ἀφελκύστων δαπανῶν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι πιέζουσα παρίστατο ἡ ἀνάγκη πραγματοποιήσεως δαπανῶν εἰς ὕψος πέραν τοῦ ἀρχικῶς καθορισθέντος, λόγῳ ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων δι' ἐπιδοτήσεις εἰς τὸν ἀγροτικὸν τομέα καὶ καλύψεως ἀμυντικῶν δαπανῶν ἐκ πόρων τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ συνεπείᾳ μὴ πραγματοποιήσεως τῆς προσδοκωμένης συμβολῆς τῶν κρατῶν — μελῶν τοῦ NATO εἰς τὰς τοιαύτας δαπάνας.

Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις πρὸ τῆς ἐπιλύσεως τῶν ἀμέσων δημοσιονομικῶν προβλημάτων τοῦ ἐν ἐκτελέσει γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τοῦ οἰκονο. Ἔτους 1965, ἀλλὰ καὶ περαιτέρω, τῆς ἐλλόγου ἀδυναμίας προβλέψεων διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1966, πρὸ τῆς ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τοῦ ἔτους 1965, γίνεται ἀντιληπτὸν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ καταρτισθῇ καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν συνταγματικὴν ἐπιταγὴν προθεσμίας, ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους τοῦ διανυομένου οἰκον. Ἔτους 1966.

Ἡ δημοσιονομικὴ διαχείρισις τοῦ Ἔτους 1965, κατέστη δυνατὸν νὰ κλείσῃ τελικῶς μὲ πλήρη ἐξισορρόπησιν δαπανῶν καὶ πόρων, χάρις εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καταβληθείσας συντόνους προσπαθείας, εἰς τὴν μετ' ἐπιμελείας βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν ἐσόδων, ἀλλὰ καὶ τὴν μετὰ πνεύματος περισκέψεως πραγματοποίησιν τῶν δαπανῶν, χωρὶς τοῦτο ν' ἀποβαίνῃ ἐπὶ ζημίᾳ δαπανῶν καθαρῶς παραγωγικοῦ καὶ κοινωνικοῦ χαρακτῆρος, ὡς εἶναι αἱ δαπάναι παιδείας, ἀναδασρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν, δημοσίας ἀντιλήψεως, ὑγείας κλπ.

Ὁ τακτικὸς προϋπολογισμὸς ἐπετεύχθη τελικῶς ν' ἀποβῇ πλεονασματικὸς κατὰ 200 ἑκατ. δραχμῶν ἔναντι προϋπολογισθέντων, 1.000 ἑκατ. δραχμῶν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τοῦτο ἐφαίνετο ἀκατόρθωτον ἐκ τῆς πορείας ἐκτελέσεως αὐτοῦ κατὰ τὸ α' ἑξάμηνον τοῦ ἔτους. Οὕτω δέ, κατέστη δυνατή, παρὰ τὰς ἀντιξοότητας, ἡ ἰσόπεσος μικρὰ συμβολὴ τῆς κρατικῆς ἀποταμιεύσεως εἰς τὸ πρόγραμμα δημοσίων ἐπενδύσεων τοῦ λήξαντος ἔτους.

Ὁ κατατιθέμενος τακτικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ οἰκον. ἔτους 1966 εἶναι ἐπίσης, πλεονασματικός. Προβλέπεται δηλαδὴ ὅτι μετὰ πλήρη κάλυψιν ὅλων τῶν τακτικῶν δαπανῶν καὶ τῶν τοιούτων πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς, εἰς τοὺς τομεῖς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τύγχάνουν τῆς ἰδιαιτέρας μερίμνης τῆς Κυβερνήσεως ὅπως τὸ μισθολόγιον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων, ἡ παιδεία ἡ ὑγεία, ἡ κοινωνικὴ πρόνοια καὶ ἀντίληψις καὶ ἡ κατοχύρωσις τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων θὰ καταλείπῃ περίσσευμα ἐκ 2.100 ἑκατ. δραχμῶν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν συμβολὴν τῆς κρατικῆς ἀποταμιεύσεως εἰς τὴν χρηματοδότησιν τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων τοῦ λήγοντος ἔτους.

Ἡ ἐντὸς τριετίας αὔξησις τοῦ πραγματικοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τῆς Ἑλλάδος κατὰ 27,2% συνιστᾶ, ἐπὶ διεθνοῦς κλίματος, ποσοστὸν ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων.

Ἡ τοιαύτη ταχύρρυθμος ἄνοδος τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἀποτελεῖ σημαντικὸν καὶ ἐνθαρρυντικὸν ἐπίτευγμα διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν.

ΕΘΝΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ

Ἡ εἰς ἀγοραίας τιμὰς ἀκαθάριστος ἐθνικὴ δαπάνη, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας τῶν ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν μεταφερθέντων πλοίων, προβλέπεται διὰ τὸ Ἔτος 1965 εἰς 157,500 ἑκατ. δραχμῶν εἰς σταθερὰς τιμὰς τοῦ Ἔτους 1958 καὶ εἰς 181.050 ἑκατ. δραχμῶν εἰς τρεχούσας τιμάς, σημειουμένης οὕτω αὐξήσεως κατὰ 10,1% καὶ 13,2% ἀντιστοίχως ἔναντι τοῦ προηγουμένου Ἔτους. Αὕτη προβλέπεται νὰ καλυφθῇ συμφώνως πρὸς ἐκτιμήσεις τῆς διευθύνσεως ἐθνικῶν λογαριασμῶν τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ, ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος κατὰ 90,5% εἰς σταθερὰς τιμὰς τοῦ ἔτους 1958 καὶ κατὰ 91,0% εἰς τρεχούσας τιμάς, κατὰ τὸ ὑπόλοιπον δὲ ἐκ μεταβιβάσεων κεφαλαίου δι' ἐπενδύσεις καὶ τρεχούσας δαπάνας ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

ΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Αἱ συνολικαὶ ἀκαθάριστοι ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου, κατὰ τὸ ἔτος 1965 ἐκτιμῶνται εἰς 30,660 ἑκατ. δραχμῶν ἢ 19,5% τῆς ἀκαθαρίστου ἐθνικῆς δαπάνης εἰς σταθερὰς τιμὰς τοῦ 1958 καὶ 36.270 ἑκατ. δραχμῶν ἢ 20% εἰς τρεχούσας τιμάς ἔναντι 18,7% καὶ 19,5% κατὰ τὸ ἔτος 1964 καὶ 17,6% κατὰ τὸ ἔτος 1963 ἀντιστοίχως.

Αἱ δημόσιαι ἐπενδύσεις ἐσημείωσαν αὔξησιν κατὰ 3,1% εἰς σταθερὰς τιμὰς τοῦ 1958 καὶ 5,6% εἰς τρεχούσας τιμὰς μὲ οὐσιώδη μεταβολὴν εἰς τὴν διάρθρωσιν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ κλάδου «ἐνέργεια κλπ.».

Η ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κατὰ τὸ ἔτος 1965 ἡ ἀγορὰ ἐργασίας ἠσθάνθη ἰδιαιτέρως τὴν ἔλλειψιν ἐργατικῶν χειρῶν ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη τόσον εἰς τὰς ἀστικὰς ὅσον καὶ εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς τῆς χώρας. Εἰς τὰς περιόδους, ἰδίᾳ τῶν αἰχμῶν τῆς συγκομιδῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἡ ἔλλειψις ὑπῆρξε λίαν ἐμφανής. Ἐπίσης, ἐμφανὴς ὑπῆρξε καὶ ἡ ἔλλειψις εἰδικευμένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἔναρξιν λειτουργίας ἐνίων νέων μεγάλων βιομηχανικῶν μονάδων. Πέραν τούτου εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐργατικῶν χειρῶν συνέβαλον μεγάλως καὶ αἱ ἐπιπτώσεις ἐκ τοῦ δημιουργηθέντος μεταναστευτικοῦ ρεύματος, τὸ ὁποῖον ἐνῶ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη συνέτεινεν εἰς τὴν ἐξισορρόπησιν προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἐργασίας, κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἀπέσπασε καὶ προσωπικὸν ἤδη ἀπασχολούμενον.

ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

Βασικοὶ προσδιοριστικοὶ παράγοντες τῆς ἐξελίξεως τῶν τιμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1965 ὑπῆρξαν οἱ ἀκόλουθοι τρεῖς: ἤτοι, ἡ αὔξησις τῆς ζητήσεως συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως τῶν εἰσοδημάτων, ἡ ἀνελαστικότης τῆς ἐγχωρίου προσφορᾶς ὡρισμένων βασικῶν εἰδῶν διατροφῆς ὑψηλῆς σχετικῶς εἰσοδηματικῆς ἐλαστικότητος ζητήσεως, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἄνοδον τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν τούτων: ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἡ αὔξησις τοῦ κόστους παραγωγῆς.

Ἡ ἐφαρμοσθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πολιτικὴ ἀπέβλεψεν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς νομισματικῆς σταθερότητος παρὰ τὰς λίαν δυσμενεῖς συνθήκας τόσον ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐπιδράσεων ὅσον καὶ ἐκ τῶν ἐπιδράσεων ἐκ τῶν αὐξητικῶν τάσεων τῶν τιμῶν ἐπὶ διεθνοῦς κλίμακος.

Αἱ σημειωθεῖσαι ἐξελίξεις τῶν τιμῶν ἐν Ἑλλάδι συγκρινόμεναι πρὸς τὰς ἀντιστοίχους ἑτέρων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ ἐφαρμοσθεῖσα πολιτικὴ παρὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν τάσιν αἰσθητικῆς ἀνόδου τῶν ἑλληνικῶν τιμαρίθμων, ἐπέτυχε νὰ συγκρατήσῃ τούτους ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν σημειωθεισῶν αὐξήσεων εἰς τὰς κυριωτέρας εὐρωπαϊκὰς χώρας.

Πρὸς πληροφόρησιν ἀναφέρομεν τὴν αὔξησιν τοῦ δείκτου τιμῶν καταναλωτοῦ (μέσα ἐπίπεδα Ἔτους 1965 ἔναντι Ἔτους 1964) τῶν κάτωθι εὐρωπαϊκῶν χωρῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ χῶραι ἐκ τῶν πλέον οἰκονομικῶς ἀνεπτυγμένων: Γιουγκοσλαβία + 34,39%, Ἱσπανία + 13,14%, Ὁλλανδία + 5,88%, Σουηδία + 5,04%, Ἡνωμένον Βασίλειον + 4,77%, Αὐστρία + 4,77%, Φινλανδία + 4,71% Ἰταλία +4,44%, Νορβηγία + 5,22%, Βέλγιον +3,60%, Ἑλβετία + 3,51%, Δυτικὴ Γερμανία +3,51%, Ἑλλὰς +2,97%, Γαλλία +2,78%, Πορτογαλία +2'61%.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΜΑΣ

Ἡ συνολικὴ χρηματοδότησις τῆς οἰκονομίας, μεταξὺ τέλους τοῦ Ἔτους 1965 καὶ τέλους τοῦ Ἔτους 1964, διὰ τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν εἰδικῶν πιστωτικῶν ὀργανισμῶν, ηὐξήθη κατὰ 6.480 ἑκατ. δραχμῶν ἢ κατὰ ποσοστὸν 12,3% ἔναντι αὐξήσεως τοῦ προηγουμένου Ἔτους 7.232 ἑκατ. δραχμῶν ἢ 15,9%.

Εἰς τὴν μικροτέραν αὔξησιν τῆς πιστοδοτήσεως κατὰ τὸ Ἔτος 1965 συνέτειναν ἡ ηὐξημένη συμμετοχὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν διὰ μακροπροθέσμων δανείων χρηματοδότησις τῶν ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων, εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὰ μεταλλεῖα κτλ., κατ' ἀκολουθίαν τῆς ὁποίας ἡ εἰσροὴ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρηματικῶν κεφαλαίων ηὐξήθη ἐντὸς τοῦ ἔτους 1965 κατὰ 36 ἑκατ. δολλάρια περίπου ἢ κατὰ ποσοστὸν ὑπερβαῖνον τὸ 75% καὶ ἡ μείωσις τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ καπνεμπορίου ὀφειλομένη ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ταχυτέραν διακίνησιν τῶν ἐξαγωγῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν μεγαλυτέραν συμμετοχὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Καπνοῦ εἰς τὴν ἀπορρόφησιν τῆς παραγωγῆς καπνοῦ. Ἐπίσης σημαντικὴ αὔξησις τῆς χρηματοδοτήσεως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς πρώτων ὑλῶν ἐπὶ προθεσμιακῷ διακανονισμῷ ἡ ὁποία ἀνῆλθεν εἰς 200 ἑκατ. δραχμῶν τοῦ Ἔτους 1964 καὶ διὰ τῆς ὁποίας ὑποκατεστάθη ἡ σημειωθεῖσα μείωσις εἰς τὴν βραχυπρόθεσμον χρηματοδότησιν τῆς βιομηχανίας.

ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Τὸ ἰσοζύγιον ἐξωτερικῶν πληρωμῶν, βάσει τῶν διαθεσίμων στοιχείων, χαρακτηρίζεται καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ὑπὸ αὐξήσεως τῶν πληρωμῶν καὶ χαμηλοῦ ρυθμοῦ ἀνόδου τῶν εἰσπράξεων μολονότι αἱ ἐξαγωγαὶ ἐσημείωσαν βελτίωσιν κατὰ 3,1% ἐν σχέσει πρὸς τὸ προηγούμενον Ἔτος. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν ἐκαλύφθη διὰ τῆς διαθέσεως 31 ἑκατ. δολλαρίων ἐκ τοῦ ἐπισήμευ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος τὸ ὁποῖον τὴν 31 Δεκεμβρίου 1965 ἀνήρχετο εἰς 235,2 ἑκατ. δολλαρίων.

Αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐξαγωγῶν ἀνελθοῦσαι εἰς 330,9 ἑκατ. δολλαρίων ἐσημείωσαν αὔξησιν κατὰ 22,5 ἑκατ. δολλαρίων ἢ 7,3% ἔναντι 12,5% ἑκατ. δολλαρίων ἢ 4,2% τοῦ Ἔτους 1964. Ἡ ἐπίτευξις ὑψηλοτέρου ρυθμοῦ αὐξήσεων τῶν ἐξαγωγῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ἔτος 1963, ἀποτελεῖ σημαντικὸν γεγονὸς καθ' ὅτι αὕτη ἐσημειώθη παρὰ τὴν κάμψιν τῶν εἰσπράξεων ἐκ βασικῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων ὡς ὁ καπνὸς καὶ ὁ βάμβαξ.

Αἱ πληρωμαὶ δι' εἰσαγωγὰς ἐσημείωσαν τὸν αὐτὸν ρυθμὸν ἀνόδου τὸν ὁποῖον εἶχον σημειώσει καὶ κατὰ τὸ προηγούμενον Ἔτος 1964. Αὗται ἀνῆλθον εἰς 976,3 ἑκατ. δολλαρίων ἔναντι 881,3 ἑκατ. δολλαρίων τοῦ Ἔτους 1964 ἤτοι ἐσημείωσαν αὔξησιν ἐξ 145 ἑκατ. δολλαρίων ἢ 17,4%.

Ἡ διόγκωσις τῶν εἰσαγωγῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἐλλειμματικότητος τοῦ ἰσοζυγίου τρεχουσῶν συναλλαγῶν ὀφείλεται εἰς τὴν διατήρησιν, διὰ δεύτερον ἔν συνεχείᾳ ἔτος, τῆς ἐπενδυτικῆς δραστηριότητος τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα μὲ συνέπειαν τὴν περαιτέρω ταχεῖαν ἄνοδον τῶν εἰσαγωγῶν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν αὔξησιν τῶν εἰσαγωγῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων (κρέατος, γαλακτοκομικῶν προϊόντων) λόγῳ ἀδυναμίας τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς νὰ καλύψῃ τὴν ἐκ τῆς ἀνόδου τῶν χρηματικῶν εἰσοδημάτων καὶ τῆς ροπῆς πρὸς κατανάλωσιν, ηὐξημένην ζήτησιν.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Ὁ κατατεθεὶς προϋπολογισμὸς περιελάμβανε πιστώσεις ὕψους 7,900 ἑκατ. δραχμῶν πληρωμὰς δὲ ὕψους 6,500 ἑκατ. δραχμῶν.

Ἡ ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐπιβληθεῖσα πραγματοποίησις ἀμυντικῶν, ἰδίᾳ, δαπανῶν εἰς ὅρους τῶν πόρων τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ λόγῳ μὴ πραγματοποιήσεως τῆς προσδοκωμένης ἀντιστοίχου συμβολῆς τῶν κρατῶν — μελῶν τοῦ NATO, ἐστέρησε, ὅπως ἤδη ἐξετέθη, τὴν δυνατότητα συμβολῆς τῆς κρατικῆς ἀποταμιεύσεως εἰς τὸ προβλεφθὲν ἀρχήθεν μέτρον. Ἐξ ἑτέρου ἡ μὴ ἐξασφάλισις τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πόρων χρηματοδοτήσεως τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων ἐκ τῶν πηγῶν τῆς ὁποίας προέβλεπεν ὁ κατατεθεὶς προϋπολογισμὸς κατέστησεν ἀναγκαίαν τὴν κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον τοῦ Ἔτους 1965 ἀναθεώρησιν τοῦ ὅλου προγράμματος καὶ τὴν προσαρμογὴν τούτου πρὸς τὰς κατὰ τὴν περίοδον ταύτην οἰκονομικὰς δυνατότητας.

Οὕτω, μετ' ἐντόνους προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως ἐπετεύχθη ἡ ἀναπλήρωσις ἐξ ἑτέρων πηγῶν τῆς ἀλλοδαπῆς μέρους τῶν μὴ ἐξασφαλισθέντων ἀρχικῶν πόρων, βάσει δὲ τῶν ἀναθεωρηθέντων καὶ ἀσφαλῶν ἀπὸ λήψεως πραγματοποιήσεως πόρων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀνεθεωρήθησαν καὶ αἱ πραγματοποιήσιμοι πληρωμαί.

Ἐκ τῶν διαθεσίμων στοιχείων προκύπτει ὅτι:

— αἱ πληρωμαὶ τοῦ λήξαντος οἰκον. ἔτους ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 5.363 ἑκατ. δραχμῶν ἔναντι 5.372 ἑκατ. δραχμῶν τοῦ Ἔτους 1964, ἤτοι ἐπετεύχθη ὅπως αὗται πραγματοποιηθοῦν εἰς τὸ αὐτό, περίπου, πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος ὕψος.

—ἔναντι τῶν ἀρχικῶν προβλέψεων πληρωμῶν 6.500 ἑκατ. δραχμῶν καὶ διὰ τοὺς προεκτεθέντας λόγους, αὗται ὑπελείφθησαν κατὰ 1.137 ἑκατ. δραχμῶν ἢ κατὰ 17,49%.

—ἡ χρηματοδότησις ἐκ πηγῶν τῆς ἀλλοδαπῆς (περιλαμβανομένων καὶ τῶν προκαταβολῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἔναντι βεβαίων πόρων τοῦ ἐξωτερικοῦ τῶν ὁποίων ἡ διαδικασία πραγματοποιήσεως δὲν συνάπτεται χρονικῶς πρὸς τὴν λῆξιν τοῦ οἰκον. Ἔτους) ἐσημείωσε αὔξησιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1964, κατὰ 442 ἑκατ. δραχμῶν ἢ 22,8%.

—ἀντιθέτως, αἱ ἐγχώριαι πηγαὶ χρηματοδοτήσεως περιωρίσθησαν κατὰ 1.351 ἑκατ. δραχμῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ Ἔτος 1964, ἢ κατὰ 34,8%. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται ἰδίως, εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ δι' ἐντόκων γραμματίων δανεισμοῦ κατὰ 200 ἑκατ. δραχμῶν ἔναντι τοῦ προηγουμένου Ἔτους, τὴν μὴ πραγματοποίησιν τοῦ ἀρχικῶς προβλεφθέντος ;σωτερικοῦ ὁμολογιακοῦ δανείου ἐξ 900 ἑκατ. δραχμῶν λόγῳ τῶν ἐν τῇ χρηματαγορᾷ εἰδικῶν τότε συνθηκῶν καὶ εἰς τὴν μείωσιν τῆς συμβολῆς τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν χρηματοδότησιν τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων διὰ τοὺς ἐκτεθέντας ἤδη λόγους.

Αἱ ἐπιδιώξεις τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἐν πλήρῃ ἁρμονίᾳ πρὸς σκοποὺς τῆς ἀσκουμένης ὑπ' αὐτῆς γενικωτέρας οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἀ ποβλέπουν εἰς τὴν ταχύρρυθμον ἀνάπτυξιν καὶ τὴν κοινωνικὴν πρόοδον τῆς χώρας. Πρὸς τοῦτο, εἰς τὴς ἱεράρχησιν τῶν δαπανῶν ἰδιαιτέρως ἐπέδρασεν ὁ παραγωγικὸς καὶ κοινωνικὸς χαρακτὴρ αὐτῶν.

Κύριοι, ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τῆς πολιτικῆς δαπανῶν τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξαν ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος καὶ ἡ διεύρυνσις τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκπαιδεύσεως, ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ διοικητικοῦ ἐπιπέδου τοῦ εἰς τὸν μηχανισμὸν τούτον ἀπασχολουμένου προσωπικοῦ καὶ ἡ ἀναδιάρθρωσις τῶν καλλιεργειῶν καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν.

Πρὸς τοῦτο, ἐπὶ συνόλου αὐξήσεως τῶν δαπανῶν τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ 16,2% αἱ δαπάναι παιδείας ηὐξήθησαν κατὰ 20,3% αἱ δαπάναι δι' ἐπιδοτήσεις διὰ τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν, τὴν στήριξιν τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν ηὐξημένου εἰσοδήματος εἰς τοὺς παραγωγοὺς κατὰ 59,8% καὶ ἐν γένει δαπάναι προσωπικοῦ κατὰ 14,6% τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ὁποίου ἀπερρόφησαν ἡ βελτίωσις τῶν ἀποδοχῶν καὶ ἡ ἱκανοποίησις αἰτημάτων βαθμολογικῆς ἐξελίξεως τῶν δημοσίων λειτουργῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ὡς καὶ ἡ δαπάνη μισθοδοσίας νεοδιορισθέντων ἐκπαιδευτικῶν.

Αἱ κοινωνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐπιδράσεις ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν αὐτῶν εἶναι προφανεῖς.

Ἀφ' ἑνὸς μὲν συντελοῦν, διὰ τῆς ἀναδιανομῆς εἰσοδημάτων, εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων καὶ τὴν ἄμβλυσιν τῆς κοινωνικῆς ἀνισότητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ζητήσεως προϊόντων ἐγχωρίου παραγωγῆς, εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἰς τὰ ὁποῖα ἀποδίδει πρωταρχικὴν σημασίαν ἡ Κυβέρνησις.

Αἱ σκέψεις καὶ ἀρχαὶ αὗται διέπουν τὴν ἐκτέλεσιν δαπανῶν τοῦ τρέχοντος οἰκον. Ἔτους 1966 ὡς τοῦτο γίνεται φανερὸν ἐκ τοῦ κατατιθεμένου προϋπολογισμοῦ τοῦ ὁποίου τὸ συνολικὸν ὕψος προβλέπεται ηὐξημένον κατὰ 4 191,2 ἑκατ. δραχμῶν ἢ 14,3% ἔναντι τοῦ προηγουμένου Ἔτους (πιστώσεις) μὴ περιλαμβανομένων τῶν δαπανῶν δι' Ἔργα κοινῆς ὑποδομῆς χρηματοδοτούμενα ὑπὸ τοῦ NATO.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἐν λόγῳ αὐξήσεως, ὡς ἀναλυτικώτερον θέλομεν ἐκθέσει, διατίθεται:

—διὰ τὴν ἔναρξιν ἐφαρμογῆς τοῦ νέου μισθολογίου, ὡς καὶ διὰ λοιπὰ ὑπὲρ τῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς τάξεως μέτρα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν βάσιν διὰ τὴν ἀνοδιοργάνωσιν τοῦ διοικητοῦ μηχανισμοῦ τῆς χώρας.

—διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ προγράμματος ἐκσυγχρονισμοῦ καὶ ἐπεκτάσεως τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκπαιδεύσεως.

—διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν καὶ κοινωνικὴν πρόνοιαν, καὶ

—δι' ἐπιδοτήσεις τοῦ ἀγροτικοῦ τομέως, πρὸς ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν εἰσοδημάτων τῶν παραγωγῶν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς δημοσίας ἐπενδύσεις, ἐπιδίωξις τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὅπως, διὰ τῶν ἐκτελουμένων προγραμμάτων οἰκονομικῆς ὑποδομῆς, δημιουργηθοῦν αἱ ἀναγκαῖαι προϋποθέσεις διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων καὶ τὴν ταχύρρυθμον ἀνάπτυξιν τῶν παραγωγικῶν τομέων τῆς οἰκονομίας. Ἡ Κυβέρνησις ἀποδίδει μεγίστην σημασίαν εἰς τὴν ἱεράρχησιν τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων κατὰ τρόπον παρέχοντα προτεραιότητα εἰς τὰς ἐπενδύσεις ἐκείνας αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν περισσότερον εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ βελτίωσιν τῆς παραγωγικότητος ἐνῶ ταυτοχρόνως ἱκανοποιοῦν κοινωνικὰς ἀνάγκας ὑψίστης σπουδαιότητος. Τοῦτο δὲ ἐπιδιώκει ἡ Κυβένρησις παρὰ τὴν δέσμευσιν, εἰς σημαντικὸν βαθμόν, ἐκ συνε